

انتخابات عمومی در اسرائیل و پیروزی حزب لیکود

بهرام رحمانی

bamdadpress@swipnet.se

انتخابات عمومی «کنست» (پارلمان اسرائیل)، روز سه شنبه ۲۸ ژانویه ۲۰۰۳ برگزار شد. در این انتخابات، حزب لیکود، به رهبری آریل شارون، با حمایت گروه‌های افراطی ضد فلسطینی، فرقه‌های مذهبی یهودی و موساد و ارتش بر حزب رقیب خود، یعنی حزب کارگر پیروز شد. خبرگزاری‌ها گزارش کرده‌اند که تعداد زیادی از مردم اسرائیل، در این انتخابات شرکت نکرده‌اند. مقامات اسرائیل اقرار نموده‌اند که انتخابات عمومی روز سه شنبه ۲۸ ژانویه، از لحاظ مشارکت محدود مردم، در تاریخ ۶۰ ساله اسرائیل بی سابقه بوده است.

حزب لیکود، در این انتخابات، تقریباً سی و هفت کرسی از مجموع یک صد و سی و هفت کرسی پارلمانی را اشغال کرده است. بنابراین شارون، برای تشکیل دولت جدید خود، هم‌چنان مانند سابق به ائتلاف با احزاب دیگر پارلمانی نیاز دارد. از این رو احتمال می‌رود که عدم شرکت حزب کارگر در این ائتلاف، دورنمای ادامه کاری دولت شارون را سخت‌تر و در هاله‌ای از ابهام قرار دهد.

این سومین انتخابات پارلمانی اسرائیل، در چهار سال اخیر است که بیان آشکار بحران سیاسی فزاینده در این کشور است.

شایان ذکر است فضایی که دولت نژادپرست اسرائیل، قبل از انتخابات به وجود آورد، این نظریه را تقویت کرد که نباید دولت اسرائیل، به دست حزب کارگر بیافتد که شعار اصلی خود را در این انتخابات، بر محور از سرگیری مذاکرات صلح با حکومت خودگراان فلسطین قرار داده است. چرا که در شرایط کنونی و اوضاع بین‌المللی و منطقه، نیاز به کسانی

مانند آریل شارون است که بدون قید و شرط سیاست‌های ایالات متحده آمریکا را می‌پذیرد و اسرائیل را به عنوان پایگاهی در اختیار آمریکا می‌گذارد تا برای پیش‌برد اهداف اقتصادی، سیاسی و نظامی خود مورد استفاده قرار دهد. بنابراین دور از انتظار نبود که حزب لیکود، به رهبری آریل شارون، این جنایت‌کار جنگی در انتخابات اخیر پیروز شود.

از سوی دیگر عملکرد غیرانسانی و تروریستی جریان‌ات اسلامی، مانند حماس و عملیات‌های انتحاری آن‌ها که از موضع درماندگی علیه مردم بی‌گناه و غیرنظامی اسرائیل، در اتوبوس‌ها و رستوران‌ها انجام می‌دهند نیز در انتخاب مجدد شارون، بی‌تاثیر نبوده است.

بدین ترتیب، با در نظر گرفتن همه این عواملی که در بالا ذکر گردید و آرایش جنگی تمام‌عیاری که ارتش اسرائیل، در مناطق اشغالی فلسطین و همچنین حکومت نظامی که در داخل اسرائیل در مقطع انتخابات برقرار گردید، دست به دست هم دادند تا مجدداً آریل شارون، در این انتخابات پیروز شود. البته سخت است که بتوان از انتخابات ۲۸ ژانویه اسرائیل، به عنوان انتخابات آزاد و واقعی نام برد.

خبرگزاری‌ها گزارش کرده بودند که ارتش سرکوبگر اسرائیل، رفت و آمد بین تمامی سرزمین‌های فلسطینی با خارج را تا پایان رای‌گیری در انتخابات عمومی آن کشور، در روز سه‌شنبه ۲۸ ژانویه، کاملاً ممنوع و مسدود کرد.

در داخل اسرائیل نیز، تقریباً حکومت نظامی اعلام شده است، بنا به گفته «شائول موفاز»، وزیر دفاع اسرائیل، نیروهای نظامی در کنار ماموران پلیس، حفاظت از محل‌های رای‌گیری و سایر نقاط حساس کشور را بر عهده گرفتند.

ارتش اسرائیل، اعلام کرده است که با حمله به شهر غزه، که در کنترل تشکیلات خودگردان فلسطین است، دوازده فلسطینی را به قتل رسانده و بیش از پنجاه نفر دیگر را نیز زخمی کرده است. در این عملیات وحشیانه که در نیمه شب یک‌شنبه، ۲۶ ژانویه، آغاز شد و تا صبح ادامه داشت، چندین دستگاه تانک با پشتیبانی هلیکوپترهای توپدار، نواحی داخل شهر غزه را هدف حملات همه‌جانبه خود قرار دادند و با کشتار ساکنان این شهر، اماکن

عمومی و منازل مردم را نیز ویران ساختند.

گفته می‌شود طی دو سالی که از آغاز حملات نظامی دور جدید، بر علیه مردم تحت ستم فلسطین می‌گذرد، ارتش اسراییل تا این حد در عمق خاک فلسطین در نوار غزه پیشروی نکرده بود.

آریل شارون، نخست وزیر و رهبر حزب لیکود اسراییل، که در کشتار و ترور مردم فلسطین سابقه تاریخی دارد و یک جنایت کار جنگی و تروریست اعلام شده است، مساله تامین «امنیت شهروندان اسراییلی» را اصلی‌ترین شعار تبلیغاتی خود در این انتخابات، قرار داده بود، بنابراین حمله نظامی سه روز قبل از انتخابات را نیز به همین منظور و برای آفریدن رعب و وحشت اتخاذ کرد. آفریدن رعب و وحشت سبب شد که مردم آزادی خواه و معترض اسراییل کم تر در این انتخابات شرکت کنند، در نتیجه اکثریت کسانی که در رای گیری شرکت کردند، طرفدار حزب لیکود و موافق سیاست های میلیتاریستی شارون بودند.

شارون، با صدور حمله نظامی و کشتار مردم فلسطین و ویران کردن خانه ها، مدارس، بیمارستان ها، جاده ها، منابع آب و غیره است که می تواند حمایت ارتش، موساد (پلیس مخفی اسراییل)، گرایشات ارتجاعی و فاشیستی و فرقه های مذهبی یهودی را در این انتخابات داشته باشد تا از این طریق بر اصلی ترین رقیب خود، یعنی حزب کارگر که از سرگیری مذاکرات صلح با فلسطینیان و پیدا کردن راه حل مسالمت آمیز را برای پایان دادن به کشتار مردم فلسطین و اشغال سرزمین های آنان را شعار اصلی انتخاباتی خود قرار داده بود، پیروز شود.

اکنون با انتخاب مجدد آریل شارون، به نخست وزیری اسراییل، باید انتظار داشت که کشتار و آوارگی و خانه خرابی مردم فلسطین ادامه خواهد یافت. این وضعیت هنگامی وخیم تر خواهد شد که احتمالاً آمریکا و متحدانش به عراق حمله کنند. در این صورت دولت سرکوبگر و نژادپرست اسراییل، این موقعیت «طلایی» و فرصت تاریخی را برای نابودی هر چه بیش تر گرایشات معترض و آزادی خواه فلسطین از دست نخواهد داد. چنین برآمدی کار و فعالیت کارگران و کمونیست های اسراییل و فلسطین را بیش از پیش سخت تر خواهد ساخت. در این صورت حمایت و پشتیبانی های بین المللی از مبارزات سیاسی و انسانی

مردم محروم و تحت ستم فلسطین، در جهت بایکوت سیاسی و منزوی کردن دولت اسرائیل، جایگاه ویژه تری خواهد داشت.

مسلمها هر انسان و جریان آزادی خواه و کمونیست، بدون کمترین تاملی باید این وحشی گری های دولت نژادپرست و آدم کش اسرائیل را که بیش از پنجاه سال است با حمایت و پشتیبانی امپریالیست ها، به ویژه امپریالیسم آمریکا، مردم فلسطین را بی رحمانه کشتار می کند؛ هم چنان به اشغال سرزمین های فلسطینی ادامه می دهد؛ مردم را به زور سرنیزه از خانه و کاشانه شان می راند، شدیداً محکوم می کند و از هر طریق ممکن، به حمایت از مبارزه بر حق مردم محروم و تحت ستم و آزادی خواه فلسطین برمی خیزد!

۳۰ ژانویه ۲۰۰۳

توضیح: این گفتار سیاسی هفته، شب پنجشنبه ۳۰ ژانویه ۲۰۰۳، از بخش فارسی رادیو «صدای کومه له»، در شهر گوتنبرگ سوئد پخش شده است. برنامه های کردی روزهای سه شنبه و فارسی روزهای پنجشنبه این رادیو، بر روی شبکه جهانی اینترنت نیز شنیده می شود. رادیو «صدای کومه له»، بخش فارسی برنامه های خود را روزهای پنجشنبه از ساعت ۱۸ تا ۱۹ به وقت سوئد، بر روی طول موج «اف.ام» ۱۰۲/۶ مگاهرتز پخش می کند.

آدرس های اینترنتی:

www.cpiran.org

www.komalah.org

www.ashti.net

www.terife.com